

Vijflanden vaartocht met de Libertas in 2014

Deel 12: Toul – Wasserbillig (L)

Zaterdagochtend waren we om 09.15 uur net op weg naar de wasserette in Toul, toen we een sms'je van Duncan Flack kregen. Hij was al in de haven met de nieuwe waterpomp. Dus keerden we snel terug naar de boot. Zo vlot hadden we het niet verwacht, want de pomp had een reis van 500 km gemaakte, zo vertelde Duncan ons. Het blijkt in Frankrijk erg moeilijk te zijn om onderdelen te kunnen kopen, alles moet besteld worden. Maar goed, wij waren al lang blij dat het zo snel geleverd werd. Na betaling gingen we toch maar eerst de was doen. 's Middags de pomp gemonteerd en alles werkte weer tot tevredenheid en vooral zonder lekkage.

Zondagochtend haalde Joke eerst wat lekkers voor bij de koffie bij de bakker en na het eten wilden we nog wat foto's en video maken in de stad. Toul heeft een heel mooi centrum en is omgeven door oude vestingwerken, die er nog heel compleet uit zien. Ook is de stad uitbundig versierd met bloemen in bloembakken, ook op de rotondes en pleinen.

Verder viel ons op dat er veel met oude fietsen werd gedaan. Een toren van wel 5 meter hoog, bestaande uit allemaal oude fietsen. In bloemperken een kunstwerk van oude wielrennersfietsen en op een plein zagen we nog een antieke fiets met groot voorwiel en klein achterwiel, heel apart. Behalve een grote kerk staat er in Toul ook nog een kathedraal, die we bekeken hebben. Een groot complex met binnentuin en kloostergangen. Later op de middag, toen we weer terug waren bij de boot, kregen we nog een hevige onweersbui over ons heen. Maar gelukkig klaarde het later wel weer op.

34 plantsoen met fietskunstwerk in Toul

Maandagmorgen, 4 augustus, deden we eerst nog even boodschappen in de stad, vulden we de watertank en toen werd het tijd om weer eens verder te varen.

35 beweegbare brug in Toul

Maar voordat we weer op de Moezel kwamen, moesten we eerst nog 3 sluizen en een beweegbare brug passeren. Zo'n brug is trouwens toch zeldzaam in Frankrijk. Maar een uurtje later voeren we dan toch weer op de rivier. De sluizen op de Moezel zijn toegankelijk voor grote schepen en hebben afmetingen van 185 meter lang bij 12 meter breed, die we ook weer met de marifoon kunnen oproepen. We passeerden de plaats Liverdun en ons doel was de plaats Pompey. Hier zouden volgens de kaart twee passantensteigers zijn, maar er was er slechts één, die ook al vol lag.

We besloten om dan maar 4 km verder te varen waar in de rivierarm een jachthaven zou zijn bij het plaatsje Millery. Geen haven, maar wel een hele mooie steiger die nog helemaal leeg was. De op de kaart vermelde stroom en wateraansluiting was er niet, maar dat was geen probleem. In het plaatsje bleek ook helemaal geen winkel of bakker te zijn.

Na een rustige nacht vertrokken we de volgende morgen weer bijtijds. Het was nog wat mistig boven de heuvels en met een waterig zonnetje voeren we op een spiegelgladde Moezel. Lekker rustig aan met een gangetje van 8 km per uur kwamen we bij de sluis van Blénod, twee km voor de stad Pont à Mousson. De sluismeester meldde dat hij net 2 boten omhoog schutte en we hierna konden invaren. Samen met een ander jacht werden we vlot geschut. Volgens de kaart zouden er bij Pont à Mousson twee passantensteigers zijn en een jachthaven. Het bleek alleen een jachthaven te zijn, waar we een mooi plekje vonden. Na het afmeren kochten we eerst een brood bij een bakker, vlakbij de haven. Na het eten verkenden we de stad. Op het plein Duroc staat een heel mooi raadhuis uit 1788 en rondom zijn overdekte galerijen vóór de winkels. Volgens onze kaart heeft de stad best veel te lijden gehad van de twee wereldoorlogen, maar er is toch veel bewaard gebleven. Hierna weer terug naar de boot voor een rustige middag.

Het was inmiddels weer prachtig weer geworden. Ook kwamen steeds meer campers het terrein op, die een mooi plekje aan de Moezel vonden.

Woensdagochtend 6 augustus voeren we rond 9.00 uur weer de Moezel op voor de volgende etappe, de stad Metz, 30 km en 2 sluizen verder. Het was nog erg rustig, we voeren alleen tot aan de eerste sluis. We moesten even wachten en er kwam nog een schip bij de wachtplaats, een Duits schip met aan boord 2 vriendelijke dames. In de sluis maakten we even een praatje. Op een paar tegenliggers na, Nederlandse vrachtboten, bleef het erg rustig op de rivier. Bij de stad Metz voeren we vlak vóór de stuw een zijkanaaltje in, dat uit kwam op een binnenmeertje waaraan de jachthaven ligt. Dit was op loopafstand van het prachtige centrum.

Verder werd er veel geroeid op het meertje en waren er waterfietsen te huur. Een populaire ontspanningsplaats. De haven was voorzien van vier steigers, allen voorzien van water en stroom. In het havenkantoor was een ontspanningsruimte waar je kon internetten. Verder mooie douches en een wasmachine en droger, die gratis gebruikt mochten worden.

De volgende dag bekeken we het historische centrum met prachtige gebouwen en bruggen. Ook de kathedraal Saint Etienne was zeer de moeite waard. Met twee torens van 88 meter en een middenschip van 42 meter hoog. Volgens opgave behoort de kathedraal, met een oppervlakte van 6500 m en zeer veel ramen, tot een der lichtste kerken ter wereld. Maar er is zoveel te zien in de stad, dat je er wel een week rond kan lopen.

Echter na twee dagen gingen wij weer verder met als doel de stad Thionville, 30 km en 3 sluizen verder. Volgens onze buurman in de haven, lag je in de jachthaven van Thionville erg onrustig. De haven ligt onder de snelweg A31 en naast een drukke spoorlijn. Hij adviseerde ons om vóór de kleine sluis, die niet meer wordt gebruikt, aan te leggen. Na 30 km en 3 sluizen kwamen we net na de middag bij de sluis aan. Er stond zelfs een bord met een P, dus we konden er met een gerust hart aanleggen. Het was inderdaad een prima plek met mooi uitzicht. Net in een bocht zagen we grote vrachtschepen de sluis zeer langzaam naderen.

Er kwam zelfs een koppelverband (2 schepen aan elkaar gekoppeld) van 170 lang, die precies in de sluis paste. Het centrum van Thionville lag anderhalve km verder, dus dat werd een mooi wandelingetje. Later terug bij de boot, betrok de lucht en kregen we nog wat regen. Maar het werd een rustige avond, er werd ook niet veel meer geschut.

Na een rustige nacht meldden we ons aan bij de sluismeester en werden we vlot geschut. Om 9.15 voeren we de sluis al weer uit. Achteraf bleek dat er bij het centrum van Thionville nog een ponton met gastensteiger lag. Wel in een waterskibaan! De omgeving werd wat vlakker, de bergen wat meer op de achtergrond. Je kon in de verte de vier koeltorens van de kerncentrale van Cattenom al zien liggen. Aangekomen bij de sluis van Koenigsmacker kregen we te horen dat we even moesten wachten. Dat even werd achteraf wel ruim 3 kwartier, er kwamen ondertussen nog 2 boten, die ook maar aanmeerden. Waar we op moesten wachten werd niet duidelijk, want toen de deuren eindelijk open gingen, bleek er niemand in de sluis te liggen. Na de sluis van Apach kwamen we bij het drielanden punt aan, waar Frankrijk, Duitsland en Luxemburg samen komen. Vanaf dit punt verlieten we Frankrijk weer (na drie maanden) en vormt de Moezel vanaf hier de grens tussen Luxemburg en Duitsland.

Aan de linkeroever meerden we af aan de kade van Schengen.

Aan deze kade werd op 14 juni 1985, aan boord van het passagiersschip de Marie-Astrid, het Schengenakkoord gesloten tussen de Benelux, Frankrijk en Duitsland. Dit schip, de Marie-Astrid, wordt nog steeds gebruikt voor vaartochten en legt normaal aan bij deze kade. Echter op zaterdag maakt het een meerdaagse tocht en mag je aanleggen aan deze kade. Wij troffen het want het was zaterdag 9 augustus! In het plaatsje Schengen is veel te zien en te lezen over dit akkoord.

Tijdens een wandelingetje werd Joke nog even gevraagd om mee te doen aan een enquête, door iemand namens het Ministerie van Economische Zaken. Verder is er in Schengen niet zoveel te beleven.

Zondagochtend 10 augustus vertrokken we met redelijk weer naar de jachthaven van Schwebsange, slecht 6 km verder. Daar is een tankstation aan het water met uiteraard Luxemburgse prijzen!

We hadden sinds Saint Jean de Losne aan de Saône niet meer getankt, dus dat werd tijd. We tankten er 129 liter diesel voor een prijsje van €1,19 per liter, dat was de moeite waard. Helaas werkte het pinapparaat van de havenmeester niet, maar we konden gelukkig nog met ons laatste papiergeld betalen. De lucht betrok steeds meer en we besloten aan de overkant voor een broodje aan te leggen bij het gemeente ponton van het plaatsje Besch, nu weer in Duitsland. De lucht werd steeds donkerder en niet veel later kwam de regen met bakken uit de hemel. Het werd echt een verregende dag, zodat we maar niet meer verder voeren.

Maandagochtend was het gelukkig al weer opgeklaard en voeren we eerst naar de stad Remich (Luxemburg). De bedoeling was om eerst te zorgen voor contant geld en een broodje. Dit lukte allemaal vrij vlot en niet veel later voeren we naar de sluis van Stadtbredimus bij km 230.

Naast de grote sluis is een kleine botensluis (zelfbediening) van 18 x 3.30 m. De sluismeester meldde via de marifoon dat als je boot in zo'n sluis past, je er ook verplicht moest schutten. Omdat we niet helemaal zeker waren van de breedte, trokken we de boot voorzichtig met de hand de sluis in. De stootwillen op het breedste punt van onze boot (3,25 m) moesten we wel even weg halen, maar toen lukte het. Na het invaren, moet je aan een groene stang draaien en dan gaat het helemaal vanzelf. Even later voeren we al weer door een prachtige omgeving. Aan beide zijden van de Moezel zagen we wijngaarden, zo ver het oog reikt. We passeerden leuke dorpjes, waar je helaas niet kon aanleggen. Bij het plaatsje Wormeldange was wel een mooie kade, bestemd voor de rondvaartboten. Maar op maandag mocht je er wel aanleggen, maar dinsdagochtend om 8.00 uur zou de eerste rondvaartboot er aanmeren, dus dat werd vroeg opstaan. 's Middags hebben we het plaatsje Wormeldange even verkend en wat opviel was dat het er allemaal schoon en netjes uitzag. Wat een verschil met sommige plaatsen in Frankrijk.

Vanwege het passagiersschip vertrokken we dinsdag 12 augustus weer bijtijds. Het had ook wel wat om zo vroeg te varen, we kwamen alleen een vrachtschip tegen. De botensluis bij Grevenmacher bleek defect te zijn, maar we werden vlot geschut in de grote sluis. Al vroeg kwamen we aan bij de plaats Wasserbillig, waar aan een mooie kade plaats genoeg was.

Wasserbillig was voor ons de laatste plaats in Luxemburg, want aan het einde van de kade stroomt de grensrivier de Sauer in de Moezel. Over de Sauer ligt een brug en dan ben je in Duitsland.

Vóór ons op de Moezel voer een veerpont steeds heen en weer tussen Luxemburg en Duitsland. Er komen veel Duitsers inkopen doen in Wasserbillig. Er was een supermarkt waar het assortiment voornamelijk uit tabak, drank en koffie bestond.

Het weer was prima en zodoende bleven we aan de kade liggen met mooi uitzicht op de scheepvaart en de promenade.

Onze volgende bestemming zou de jachthaven van Konz worden.